

γραφῆς μονογραφῶν περὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐν τέλει νομίζω ὅτι δικαιоῦμαι νὰ προσθέσω ὅτι εἶμαι ὑπερήφανος διαπιστῶν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὰς σκληρὰς αὐτὰς ἡμέρας, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Πατρίς μας, ἔδειξε πάντοτε τὴν ἀρμόζουσαν στάσιν καὶ ἐπέτυχε νὰ καταστήσῃ τὸ ἀνώτατον τοῦτο πνευματικὸν καθίδρυμα σεβαστὸν εἰς πᾶσαν περίστασιν. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι θ' ἀνατείλουν καὶ πάλιν ἡμέραι τιμῆς καὶ δόξης τῆς Πατρίδος. Ὡς ἀναπολήσωμεν τοὺς προφητικoὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ — συναδέλφου μας Κωστῇ Παλαμᾷ, τοὺς ὁποίους ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀναλόγων — ἂν καὶ κατὰ πολὺν ἐλαφροτέρων — δεινῶν τῆς Πατρίδος ἔθυσεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ἥρωος ἑνὸς τῶν ποιημάτων του :

Κί' ἂν πέσαμε σὲ πέσιμο πρωτάκουστο
καὶ σὲ γκρεμὸ κατρακυλίσαιμε
πὺν πιὸ βαθὺν καμιά φυλὴ δὲν εἶδε ὡς τώρα
εἶναι γιὰτὶ μὲ τῶν καιρῶν τὸ πλήρωμα
ὅμοια βαθὺν ἔν' ἀνέβασμα μᾶς μέλλεται
πρὸς ὕψη οὐρανοφόρα . . .

Καὶ ἤδη ἔχω τὴν τιμὴν νὰ καλέσω τὸν αὐτοδικαίως ἀναλαμβάνοντα τὰ προεδρικὰ καθήκοντα τετιμημένον διὰ τῆς ψήφου τῆς Ἀκαδημίας ἐπιφανῆ παιδαγωγὸν καὶ ἀγαπητὸν συνάδελφον κ. Νικόλαον Ἐξαρχόπουλον καὶ τὸν ὁμοίως ἐψηφισμένον νέον Ἀντιπρόεδρον, διακεκριμένον ἐπιστήμονα καὶ ἐρευνητὴν τῆς Φυσιολογίας κ. Σπυρίδωνα Δοντιᾶν νὰ καταλάβουν τὰς θέσεις των.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 15^{ης} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1942

«Μετὰ συγκινήσεως ἀναλαμβάνω τὴν Προεδρίαν τοῦ ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς Χώρας ἡμῶν, ὅπερ, ἂν καὶ ἀριθμεῖ βίον βραχύν, ἐν τούτοις δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανον διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε παρέσχεν εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν Πατρίδα. Ἡ πρώτη μου δὲ σκέψις κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν εἶναι νὰ ἐκφράσω καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου θερμοτάτας εὐχαριστίας πρὸς Ὑμᾶς, Κύριοι Συνάδελφοι, διὰ τῆς ψήφου τῶν ὁποίων ἀνῆλθον εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Θερμοτάτας ὡσαύτως ἀπευθύνω εὐχαριστίας πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε Πρόεδρον, τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα καὶ ἐρευνητὴν κ. Γεώργιον Σωτηρίον, διὰ τοὺς φιλόφρονας περὶ ἐμοῦ λόγους του, τοὺς ὁποίους θεωρῶ ἰδιαι-

τέρως τιμῶντάς με, ὡς προερχομένους ἐξ ἀνδρὸς τοῦ κύρους τοῦ κ. Σωτηρίου. Εἶμαι δὲ βέβαιος, ὅτι ἐκπροσωπῶ τὰς γνώμας πάντων Ὑμῶν, κ. Συνάδελφοι, ἐὰν ἐκφράσω πρὸς αὐτὸν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ὀλομελείας διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν εὐστροφίαν, μεθ' ὧν διηύθυνε τὸ ἴδρυμα ἡμῶν κατὰ τὸ κρίσιμον ἔτος, ὅπερ πρὸ μικροῦ ἐξέπνευσεν.

Τὸ ἔργον τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας ἐν ὁμαλοῖς καιροῖς δὲν εἶναι πολὺ βαρὺ. Ἐφρόντισε νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἐλαφρὸν ὁ καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ διατάξεις αὐτοῦ, αἱ ὀρίζουσαι τοὺς σκοποὺς καὶ διέπουσαι τὰς ἐργασίας αὐτῆς, προσέδωκαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου μᾶλλον τιμητικὸν χαρακτῆρα, ἐπεσώρευσαν δὲ τὰ δυσχερέστερα τῶν ἔργων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ιδρύματος, ἐπὶ ἄλλων ὥμων. Κατὰ τὰς κρίσιμους ὁμῶς στιγμὰς, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Πατρις ἡμῶν, τὸ ἔργον ἐκείνων, οἵτινες τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς ιδρυμάτων, ἐκπροσωποῦντων τὴν ἀνωτάτην διανοήσιν τῆς χώρας, οἷον τὸ ἡμέτερον, ἀποβαίνει εἰς ἄκρον δυσχερὲς καὶ λεπτόν. Αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας σήμερον διατελοῦμεν, ἐπιβάλλουσι νὰ τίθενται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ πάντα τὰ λοιπὰ ζητήματα καὶ νὰ συγκεντρῶνται ἡ σκέψις καὶ ἡ προσπάθεια πάντων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐκπροσωποῦντων τὴν ἡγήτιδα τάξιν, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Πατρίδος.

Διὰ τοῦτο μὴ ἀναμένετε νὰ ἀκούσητε σήμερον παρ' ἐμοῦ, ὡς συνέβαινεν ἐπὶ τῶν προκατόχων μου, ἀναπτυσσόμενα σχέδια καὶ ὑποδείξεις περὶ τῆς λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας καὶ ρυθμίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς. Θὰ πράξωμεν βεβαίως πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἐξ ἡμῶν καὶ ὅ,τι αἱ παροῦσαι συνθῆκαι ἐπιτρέπουσιν, ὥστε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ Ἀκαδημία καὶ κατὰ τοὺς χαλεποὺς τούτους καιροὺς ἐκτελοῦσα τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῆς ἀποστολὴν ὡς οἷόν τε ἀριώτερον, τ. ἔ. θεωρούμενα τὴν ἐπιστήμην καὶ καθιστῶσα γνωστὰ καὶ διαδίδουσα τὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων. Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ ἐπιδιώξωμεν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν τῆς Ἀκαδημίας τὴν συνέχισιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων, τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, τὴν εὐρρυθμότεραν λειτουργίαν καί, εἰ δυνατόν, τὴν επέκτασιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς, τὴν ἐξακολούθησιν τῶν δημοσιευμάτων αὐτῆς, τὴν στέγασιν τῆς πλουσιωτάτης βιβλιοθήκης αὐτῆς εἰς εὐρύτερους χώρους καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀρξαμένης ἤδη τακτοποιήσεως καὶ ὁργανώσεως αὐτῆς, ὥστε νὰ καταστή ἁυτὴ προσοιτὴ εἰς τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰ γράμματα.

Θεωροῦμεν ὁμῶς ἐπιβαλλόμενον, ὅπως παραλλήλως στρέψῃ ἡ Ἀκαδημία ἔντονον τὴν προσπάθειαν αὐτῆς, ὡς ἄλλωστε ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς χειμαζομένης Πατρίδος, ἐνεργοῦσα πρὸς τοῦτο διὰ τῶν πνευματικῶν μέσων, ἅτινα διαθέτει, εἴτε αὐτοβούλως, εἴτε ἐν συν-

εργασία μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν παραγόντων. Ἐν τῷ ἔργῳ δὲ τούτῳ ἡ Ἀκαδημία ἡμῶν ὡς τὸ ὑψιστον πνευματικὸν κέντρον τῆς χώρας ἔχει καὶ τὸ κῦρος καὶ τὰ μέσα νὰ ἐπιτελέσῃ πολλά. Πλὴν δὲ τούτου νομίζομεν, ὅτι αὕτη ἔχει καὶ ἱερὰν πρὸς τοῦτο ὑποχρέωσιν, ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς.

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν ἔχει μὲν προσαρμοσθῇ πρὸς τὸν χαρακτῆρα, τὸν ὅποιον προσέλαβον αἱ νεώτεραι Ἀκαδημαίαι, συνεχίζουσα ὁμῶς τὴν παράδοσιν τῆς Ἀρχαίας Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας εἶναι θνγάτηρ, διάδοχος καὶ κληρονόμος, δὲν θεωρεῖ ἐαυτὴν σωματεῖον, ἔχον ἀποκλειστικὸν προορισμὸν τὴν θεραπείαν τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν Γραμμάτων. Ἀὐτὴ ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἐπιστημονικὸν κοσμοπολιτικὸν ἴδρυμα, ἀλλ' εἶναι ἐν ταυτῷ καὶ ὁργάνωσις κοσμοθεωρίας καὶ ἀνανεώσεως τοῦ βίου. Ἀκολουθοῦσα ἡ Ἀκαδημία τὴν παράδοσιν τοῦ θείου Πλάτωνος, τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἱδρυτοῦ, τῆς ὁποίας καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀκαδημίᾳ ἐγένοντο συνεχισταί, συνδυάζει μετὰ τῆς θεραπείας τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν μελέτην τῶν μεγάλων ἡθικῶν ἀξιῶν, αἵτινες ἔχουσι κῦρος αἰώνιον ὑπὲρ τὸν ροῦν τοῦ χρόνου, τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐνίσχυσιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων καὶ τὴν διάδοσιν αὐτῶν. Ἰδιαιτέρα δέ, ὡς εἰκός, πρέπει νὰ εἶναι ἡ φροντις αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἀξιῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ Ἑλλὰς καὶ διὰ τῶν ὁποίων ὑψοῦται καὶ ἐξευγενίζεται ὁ ἄνθρωπος.

Εἶναι προσέτι ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν τὸ ὑψιστον ἐθνικὸν κέντρον καὶ ὡς τοιαύτη δὲν δύναται νὰ μένῃ ἀσυγκίνητος ἀπέναντι τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, μάλιστα δ' ἐκείνων, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Τοιαύτη δὲ οὖσα καὶ τοιοῦτους ἐπιδιώκουσα σκοπούς, ἀποτελεῖ ὁργάνωσιν, ἐκπροσωποῦσαν τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν, καὶ φάρον τηλανγῆ, φωτίζοντα καὶ ὁδηγοῦντα ἡθικῶς καὶ πνευματικῶς τὴν Χώραν.

Ἐν τῷ ἔργῳ, ὅπερ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ κληθῶμεν νὰ ἐπιτελέσωμεν, μὲ ἐνισχύει ἡ ἰδέα, ὅτι θὰ ἔχω παραστάτας πάντας ὑμᾶς. Ἰδιαιτέρως δὲ μὲ ἀνακουφίζει, ὅτι ἐν τῇ Συγκλήτῳ παρακάθηνται ἄνδρες σοφοὶ καὶ φιλοπάτριδες, ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, ὁ διαπρεπὴς ἐπιστήμων ὁ ἐκλεγείς Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, ὁ ἀκούραστος αὐτῆς Γενικὸς Γραμματεὺς, ὁ βαθέως κατέχων ἅπαντα τὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἀφορῶντα ζητήματα καὶ οἱ λοιποὶ διαπρεπεῖς Συνάδελφοι, οἱ μετέχοντες αὐτῆς. Εἰς τὴν εὐμενῇ ἀρωγῇ αὐτῶν ἀποβλέπω μετὰ πλήρους ἐμπιστοσύνης.

Ἄς εὐχηθῶμεν, ὅπως καὶ τὸ ἀρξάμενον ἔτος ἀποβῇ γόνιμον διὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου της. Καὶ εἴθε ὁ Παντοδύναμος Θεός, ὁ τοσάκις βοηθήσας τὴν Πατρίδα ἡμῶν, νὰ ἐπινεύσῃ, ὥστε καὶ σήμερον νὰ ἐξέλθῃ αὕτη ἀλώβητος ἐκ τῆς θυέλλης, ἥτις συνταράσσει

τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ δυνηθῇ τὰ συνεχίσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐκπολιτισμικὴν τῆς ἀποστολῇν κατὰ τρόπον ἀντάξιον πρὸς τὴν ἔνδοξον αὐτῆς ἱστορίαν».

ΕΙΔΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς παρουσιάζει τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν ἀ' τεύχος τοῦ 1^{ου} τόμου τοῦ συγγράμματος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀριστοτέλους Κούζη «Ὁ Καρκίνος» καὶ ἐξαίρει τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ. — Πειραματικὴ ἀνάπτυξις καρκινώματος τοῦ μαστοῦ ἐπὶ μυῶν δι' ἰσχυρῶν δόσεων ὥχρορμόνης κατὰ τὴν κύησιν — ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Συμεωνίδου.* Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρ. Κούζη.

Ἦδη περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ κλινικὴ παρατήρησις διείδε τὴν ὑπαρξίν σχέσεως μεταξὺ καρκινώματος τοῦ μαστοῦ καὶ φθορηκτικῆς λειτουργίας (SCHINZINGER 1889, BEATSON 1896). Τὸ πείραμα βραδύτερον ἀπέδειξε τὸ ὄρθον τῆς κλινικῆς ταύτης παρατηρήσεως. Οἱ LATHROP καὶ LOEB (1916) ἀφαιρέσαντες τὰς φοθήκας μυῶν, γενεᾶς ἐμφανιζούσης εἰς τὰ θήλα ζῶα 70 % καρκίνωμα τοῦ μαστοῦ, ἐπέτυχον τὴν μείωσιν τῆς ἀναλογίας ταύτης εἰς 9 %. Ὁ CORI βραδύτερον (1927) ἐπανέλαβε τὸ πείραμα ἐπὶ μυῶν γενεᾶς προσβαλλομένης κατὰ 80 % ὑπὸ τοῦ νεοπλασματος. Προβαίνων δὲ εἰς τὴν φθορηκεκτομίαν εἰς λίαν νεαρὰν ἡλικίαν ἐπέτυχε τὴν πλήρη ἀναστολὴν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ καρκινώματος.

Ἐπὶ τῶν ἄρρένων μυῶν τὸ καρκίνωμα τοῦ μαστοῦ δὲν ἐμφανίζεται. Τοῦτο ἀπεδόθη, ὥς ἦτο ἐπόμενο, εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς φοθήκης. Πράγματι ἡ μεταμόσχευσις φοθηκῶν ἐπὶ ἄρρένων μυῶν προεκάλεσε καὶ ἐπὶ τούτων τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καρκινώματος (MURRAY 1928). Οὕτω ἐπεβεβαιώθη πειραματικῶς πλήρως ἡ σχέσις μεταξὺ καρκινώματος τοῦ μαστοῦ καὶ φοθήκης.

Περαιτέρω ἡ ἔρευνα ἐστράφη πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δρᾷ ἐν προκειμένῳ ἡ φοθήκη καὶ ἰδίως ἀνεξητήθη ἡ δρῶσα πρὸς τοῦτο οὐσία. Οἱ GOORMAGHTIGH καὶ AMERLINCK (1930) χρησιμοποίησαντες φοθηκικὰ ἐκχυλίσματα, προεκάλεσαν ἐπὶ θηλέων μυῶν ἀλλοιώσεις τοῦ μαστοῦ, ὁμοιάζουσας πρὸς τὴν νόσον τοῦ RECLUS (κυστικὴ μαστοπάθεια) μὲ καρκινωματώδη ἐξαλλαγὴν εἰς

* SYMÉCNIDIS ALEX. — Production expérimentale de cancer mammaire chez des souris en gestation traitées par la Progestérone.